

Sygn. akt I ACz 974/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 grudnia 2013 roku

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

| | |
|------------------------|----------------------------------|
| Przewodniczący: | SSA Anna Gawelko |
| Sędziowie: | SA Kazimierz Rusin |
| | SA Dariusz Mazurek (spr.) |

po rozpoznaniu w dniu 27 grudnia 2013 roku

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa (...) **S.A. w P.**

przeciwko (...) **Sp.z o.o. w K., K. K., P. O.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanych

na postanowienie Sądu Okręgowego w Krośnie Wydział I Cywilny

z dnia 2 lipca 2013 r., sygn. akt I C 132/13

p o s t a n a w i a:

u c h y l i ć zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy odrzucił zażalenie pozwanych na postanowienie z dnia 18 kwietnia 2013 r., stwierdzając, że reprezentujący pozwanych pełnomocnik w osobie r.pr. S. M. nie wykazał, pomimo wezwania, umocowania do wniesienia w ich imieniu zażalenia. Zdaniem Sądu z treści przedłożonego pełnomocnictwa wynika, że pozwani umocowali go do działania tylko przed sądem pierwszej instancji.

Od powyższego postanowienia pozwani wnieśli zażalenie, w którym domagali się jego uchylenia. Wskazując na naruszenie art. 91 k.p.c. w zw. z art. 65 § 2 k.c. oraz art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. twierdzili, że według treści pełnomocnictwa pełnomocnik był umocowany do działania w sprawie, co według treści art. 91 k.p.c. obejmuje wszystkie łączące się ze sprawą czynności, nie wyłączając wnoszenia środków zaskarżenia.

W odpowiedzi na zażalenie powód domagał się jego oddalenia.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie zważył, co następuje:

Zażalenie jest uzasadnione.

Złożenie przez stronę postępowania oświadczenia o udzieleniu pełnomocnictwa w konkretnej sprawie, bez określenia jego zakresu, wskazuje, że wolą mocodawcy było umocowanie do podejmowania wszystkich czynności wymienionych w art. 91 k.p.c., który wyznacza zakres przedmiotowych granic pełnomocnictwa procesowego. Przepis ten nie wyklucza możliwości ograniczenia zasięgu pełnomocnictwa do określonych czynności procesowych, jednakże ograniczenie to musi być wyraźne, by nie nasuwało wątpliwości.

W niniejszej sprawie pozwani udzieli r.pr. S. M. pełnomocnictwa do reprezentowania ich „w postępowaniu prowadzonym przez Sąd Okręgowy w Krośnie pod sygn.akt I Nc 4/13 (I C 132/13)” (k.79, 597, 597a).

Stwierdzenie przez Sąd Okręgowy, że pozwani umocowali pełnomocnika do działania tylko w I instancji pozostaje w sprzeczności z cytowaną wyżej treścią pełnomocnictwa. Taka też wykładnia prowadzi do istotnego ograniczenia uprawnień pełnomocnika, zważywszy że pierwsza instancja kończy się z chwilą wydania orzeczenia (por. postanowienie SN z dnia 9 listopada 2007 r. V CZ 96/07, LEX nr 621249) implikując tym samym niemożność wnoszenia przez pełnomocnika środków zaskarżenia, jako czynności dokonywanych już w drugiej instancji.

Mając na uwadze treść art. 91 k.p.c. należało przyjąć, że w niniejszej sprawie pełnomocnik pozwanych został umocowany do dokonywania wszystkich łączących się z powództwem wytoczonym przeciwko pozwany czynności procesowych wymagających ich podjęcia przed Sądem Okręgowym w Krośnie, a taką czynnością jest również wniesienie zażalenia na wydane przez ten Sąd postanowienie. Zażalenie bowiem wnosi się do Sądu Okręgowego (art. 369 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.).

W tym względzie należy przytoczyć ugruntowany w orzecznictwie Sądu Najwyższego, a podzielany przez Sąd Apelacyjny pogląd, iż pełnomocnik ustanowiony do działania w sprawie przed określonym sądem pierwszej instancji, a nie w fazie postępowania w pierwszej instancji, jest umocowany do wszelkich czynności procesowych przed tym sądem, w tym do złożenia apelacji /w tym wypadku zażalenia/ (por. postanowienia SN: z dnia 21 czerwca 2012 r., III CZ 32/12, LEX nr 1232780 oraz z dnia 16 grudnia 2004 r., IV CZ 141/04, LEX nr 590011; wyrok z dnia 19 czerwca 2008 r., II PK 345/07, OSNP 2009/21-22/280).

Skoro wbrew stanowisku wyrażonemu w zaskarżonym postanowieniu, w rozpoznawanej sprawie pełnomocnik pozwanych przy wniesieniu zażalenia był właściwie umocowany, to brak było podstaw do odrzucenia zażalenia, a to oznacza konieczność uchylecia zaskarżonego postanowienia, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.